

Christus in Johannes

Johannes schrijft aan het einde van zijn evangelie op wat zijn doel ermee is:

Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen van zijn discipelen gedaan, die niet geschreven zijn in dit boek; maar deze zijn geschreven opdat u gelooft dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat u gelovend het leven hebt in zijn naam. Joh.20:30-31

Het leven dat hij bedoelt is het eeuwige leven. Dat is niet 'eindeloos bestaan', maar een leven van kwaliteit, 'in overvloed' (Joh.10:10).

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus die U hebt gezonden. Joh.17:3

Het is de gemeenschap met de Vader en met de Zoon. Beiden zijn één God en dat laat Johannes in dit evangelie duidelijk zien. De indeling is eenvoudig:

Eerste deel: het openbare optreden van de Heer Jezus, 'de voorhof', Joh.1-12

Tweede deel: de rede tot de zijnen in de bovenzaal, 'het heilige', Joh.13-16

Derde deel: het gebed van de Zoon tot de Vader, 'het heilige der heiligen', Joh.17

Het openbare optreden van de Heer is om de mensen te tonen: Hij is het Woord dat vlees is geworden, Joh.1:14. Hij heeft op aarde de Vader openbaar gemaakt.

Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon die in de schoot van de Vader is, die heeft Hem verklaard. Joh.1:18

Israël verwierp Hem, maar *ieder* die gelooft ontvangt het leven

Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem hebben aangenomen, hun gaf Hij het recht kinderen van God te worden, hun die in zijn naam geloven; Joh.1:11-12

De tekenen wijzen naar zijn Persoon, Kana (Joh.2), genezing van de verlamde (Joh.5), broden en vissen (Joh.6). Ook de 'Ik ben' uitspraken hebben dit doel, Joh.6,8,10,11. Ik ben: het brood van het leven, het licht van de wereld, de deur van de schapen, de goede herder en de opstanding en het leven. De vijandschap van de Joden tegen Hem is in dit evangelie niet geleidelijk, maar vanaf het begin onomkeerbaar. Daarmee verwierpen zij hun God, Joh.8:58-59. Vandaar 'u moet opnieuw geboren worden', Joh.3:5. De 'schapen' horen wel naar zijn stem, zowel Jood als heiden, of de Samaritaanse vrouw in Joh.4. Dit zijn 'de schapen' of 'de kinderen'.

Dit nu zei hij niet uit zichzelf, maar daar hij hogepriester in dat jaar was, profeteerde hij dat Jezus zou sterven voor het volk; en niet alleen voor het volk, maar opdat Hij ook de verstrooide kinderen van God tot één zou vergaderen. Joh.11:50-51

En Ik heb nog andere schapen, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik toebrengen, en zij zullen naar mijn stem horen; en zij zullen één kudde, één herder worden. Joh.10:16

In Joh.13-16 spreekt de Heer tot de zijnen in de bovenzaal. De discipelen vertegenwoordigen hier niet het Joodse overblijfsel, maar de gemeente. Hun hoop is het huis van de Vader en hun geloof is in Hem.

Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben. Joh.14:1-3

Hij neemt hen uit hun Joodse betrekkingen en verbindt hen aan de Vader en Zichzelf. Dit is de gemeenschap met goddelijke personen, Joh.14, vs21-23. Dan volgt het dragen van vrucht in de wereld, Joh.15, vs1-8 en tenslotte het standhouden in de wereld, Joh.16, vs33. Ook vinden we de laatste twee 'Ik ben' uitspraken hier. Ik ben: de weg, de waarheid en het leven, de ware wijnstok, Joh.14:6, 15:1.

In Joh.17 vinden we het gebed van de Zoon tot de Vader, niet, wat zo vaak gedacht wordt 'het hogepriesterlijk gebed'. Het is het hart van de Zoon voor de zijnen, de apostelen en alle gelovigen.

Bewaar hen in Uw naam, opdat zij één zijn, vs11

Bewaart hen voor de boze, vs15

Heilig hen door de waarheid, vs17

Opdat zij allen één zijn, vs21

Ik wil dat zij bij mij zijn, vs24

In de laatste drie hoofdstukken vinden we het sterven en de opstanding van de Heer Jezus, maar dan in de macht van zijn goddelijke persoon. *Ik ben het*', Joh.18:6. Hij getuigt van deze waarheid, Joh.18:37. We zien dan ook zijn eigen goddelijke initiatief in alles.

Jezus dan *ging naar buiten*, Hij *ging* uit naar Golgotha, Hij *gaf zijn geest over*, Joh.19:5,17,30. Hij verbindt de zijnen met de Vader door hen in dezelfde gemeenschap te plaatsen.

Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader en mijn God en uw God, Joh.20:17. Het 'Vrede zij u', is daarom ons deel Joh.20:20,26. In het laatste hoofdstuk vinden we het herstel van Petrus, Joh.21 en het getuigenis van Johannes, Joh.21:24.